

§ 1. Przewiezienie zwłok osób zmarłych lub zabitych w miejscach publicznych do domu przedpogrzebowego, zakładu medycyny sądowej lub do najbliższego szpitala posiadającego kostnicę następuje na wniosek prokuratora lub Milicji Obywatelskiej. Wniosek o przewiezienie zwłok może być zgłoszony także telefonicznie.

§ 2. 1. W zależności od warunków miejscowych prezydja miejskich i gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli określa, jakimi środkami mają być przewożone zwłoki w przypadkach wymienionych w § 1, oraz ustala, które organy będą dysponować tymi środkami. W pierwszym rzędzie powinny być wykorzystane własne środki przewozowe. W razie braku środków, przystosowanych do przewozu zwłok, przewóz powinien być dokonany innymi środkami przewozowymi przy użyciu skrzyni obitej wewnątrz blachą. Do przewozu zwłok nie wolno używać karettek pogotowia ratunkowego.

2. Na prośbę krewnych zmarłego i za zgodą organu, który zgłosił wniosek o przewiezienie zwłok, mogą być wy-

korzystane środki przewozowe dostarczone przez tych krewnych.

3. Zwłoki osób zmarłych na choroby zakaźne nie mogą być przewożone środkami przewozowymi osób prywatnych.

§ 3. Zgodnie z wnioskiem właściwych organów zwłoki należy przewieźć do domu przedpogrzebowego bądź do zakładu medycyny sądowej, o ile dom lub zakład taki znajdują się w danej miejscowości. W braku domu przedpogrzebowego lub zakładu medycyny sądowej zwłoki powinny być przewiezione do kostnicy najbliższego szpitala. O terminie przewiezienia zwłok należy zawiadomić w miarę możliwości właściwy zakład (dom przedpogrzebowy, zakład medycyny sądowej lub szpital).

§ 4. Po przewiezieniu zwłok użyte do tego celu środki przewozowe powinny być bezzwłocznie wydezynfekowane.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

374

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 października 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych grup osób lub niektórych przedmiotów tej opłaty.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych grup osób lub niektórych przedmiotów tej opłaty (Monitor Polski z 1958 r. Nr 53, poz.

311, z 1959 r. Nr 24, poz. 109 i Nr 61, poz. 304 oraz z 1960 r. Nr 29, poz. 135) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zwalnia się od opłaty skarbowej poświadczenia tożsamości osoby na fotografii”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

375

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 22 października 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 sierpnia 1958 r. w sprawie wydawania przez zakłady pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych.

Na podstawie § 4 ust. 3 uchwały nr 125 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1958 r. w sprawie sprzedaży na raty w jednostkach handlu uspołecznionego i oddziałach zaopatrzenia robotniczego, zmienionej uchwałami Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów nr 329 z dnia 1 września 1958 r., nr 463 z dnia 4 grudnia 1958 r. i nr 219 z dnia 1 czerwca 1959 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 sierpnia 1958 r. w sprawie wydawania przez zakła-

dy pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych (Monitor Polski Nr 74, poz. 436) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 5, a § 6 i § 7 otrzymują odpowiednio kolejną numerację jako § 5 i § 6,
- 2) skreśla się załącznik nr 3.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Lesz*